

Rapport från SM J/80 och 2.4mR.

Då jag var BKK's ansvarige för SM i J/80 och 2.4mR, vill jag härmed avlägga rapport.

Uppslutningen till 2.4mR regattan var god. Redan helgen innan tränades det. På söndagen kom Norrmanen. På måndag kväll ordnade Skota Hem (Magnus Woxén) träning ca 10 båtar deltog. Då kom också de 3 fransmännen. Tisdag skötte norske och franske coacherna träningen med ca 10 båtar, då hade 2 seglare från Göteborg och en från Växjö infunnit sig. På onsdag skötte utländska coacherna träning det gjorde också Skota Hem knappt 20 båtar på 2 banor. Nu hade även en engelsk tjej och en grek kommit samt 3 seglare från Gävle. På torsdag tränades det lite, då vädret var hårt. På fredag kom de sista utländska gästerna en polack och 3 från Finland.

44 båtar kom till start 7 nationer var representerade. Tillsammans hade dessa seglare tidigare vunnit ett OS silver, ett Paralympics guld och över 20 VM guld i olika klasser ... De hade betalat 45 000 kr i anmälningsavgift och åkt ca 1700 mil bil till start (lika långt tillbaka) plus färjetransporter och flygresor. Coacher ej inräknat.

Jag gav inte J/80 evenemanget ytterst lite uppmärksamhet. De hade Lennart Jansson från Dalarö som seglingsledare. Han brukar göra ett bra jobb och mina samtal med honom gav under regattan inga oroande signaler. J/80 klassen hade 21 startande varav 17 representerade KSSS. Minst en av de 4 övriga har sin båt i Saltis. Mest avlägsna klubbtilhörighet var Sigtuna. Verkar mer som ett klubbmästerskap.

Huvuddelen av min energi ägnades åt 2.4mR delen av regattan. Resultatet var så bristfälligt att 2.4mR seglarna under sitt årsmöte, efter första seglingsdagen, var eniga om att man gärna seglade i Stockholmsområdet men ville undvika Saltis/KSSS. Känns som om jag brustit i mitt ansvar. Tråkigt att göra mina kamrater besvikna. Vad skulle jag ha gjort? Den norske landslagscoachen var så arg att han knappt kunde stå på benen efter fredagens seglingar. Hans video visade knappt 20 båtar över linjen i första seglingen. Ingen återkallelse gavs och vi sträckte till första märket. Målprotokollet var en enda röra. Han hade vid det laget själv lagt utmärkta banor på baggen i 4 dagar.

Vad klassen önskade borde inte rått något tvivel om. Redan vid förfrågan om KSSS ville åta sig arrangemanget översändes 2 mycket tydliga dokument med önskemål. Det ena har under ett och ett halvt års tid översänts mer än 9 gånger, det andra bara 5. I efterhand blir listan lång över punkter i dessa dokument, där vi måst göra seglarna besvikna. Första punkten är att förbundet inför SM vill godkänna inbjudan. Resten av listan ska jag tills vidare bespara er. Men det är bra om seglingsledaren vet att man inte kan ändra bana på vattnet efter dagens första segling.

Under sista veckan före regattan, åtgärdades en hel del brister tack vare Bertil Grandinssons engagemang, Skota Hem tjejernas välvilja och hjälpsamma seglare som kommit tidigt till Saltis. Jag fick också var med.

Min uppfattning var att Isa gjorde vad som stod i hennes makt och lite till. Hon slet på kansliet, på vattnet som seglingsledare och t.o.m. som båtbärgare. Tyvärr hade hon inte de

resurser som behövdes men tack vare hennes insatser blev lördagens seglingar bra och jag hoppas seglarnas missnöje mildrades något.

Bilden visar omklädningsrummet kl. 22.00 kvällen före regatta start. Föremålen tillhör ej regattadeltagarna.

Min slutsats blir att vårt största problem inte är att veta vad seglarna önskar utan att se till att vår organisation levererar kvalitet. Kan vi inte det bör vi avstå.

I våras skulle 2.4mR klassen segla i Strängnäs, en liten oerfaren organisation. Jag åtog mig att stötta dem. Jag tog samma roll som jag gjort som BKK ansvarig för 2.4mR SM, men lade mindre tid. Samma dokument skickades, samma möten hölls ... Evenemanget blev väldigt uppskattat. Har vi något att lära av Strängnäs?